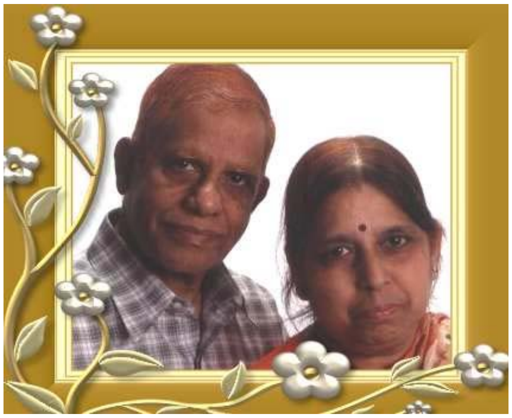

సాక్షి కోసం అన్వేషణ

వందలాది నవలలూ, వేలాది కథలూ, కథానికలూ, బాల సాహిత్యం, సినిమా కథలూ, విశ్లేషణలూ, సాహితీ విమర్శలూ..ఇలా అనేక ప్రక్రియల్లో దశాబ్దాలపాటు కృషి చేసిన, చేస్తున్న వసుంధర దంపతులు దాదాపు 30 సంవత్సరాల క్రిందట విరివిగా డిటెక్టివ్ కథలు కూడా వ్రాసేవారన్న సంగతి చాలా మందికి తెలియకపోవచ్చు. అప్పట్లో 'అపరాధపరిశోధన' అనే మాసపత్రిక వస్తుండేది. అందులో వైవిధ్యభరితమైన సస్పెన్స్,థ్రిల్లర్ కథలు అనేకం వాసారు వసుంధర గారు. వాటిల్లో కొన్నింటిని 'కౌముది' పాఠకులకోసం ప్రత్యేకంగా అందిస్తున్నాం. మేము చేస్తున్న ఈ వెరైటీ ప్రయోగం పాఠకులకి నచ్చుతుందని ఆశిస్తున్నాం..ఎప్పటిలానే మీ అభిప్రాయాల కోసం ఎదురుచూస్తుంటాం. - *సంపాదకుడు.*

"**ధైర్యవంతుడికి** మరణించినా చావులేదు. పిరికివాడు అనుక్షణం చస్తూనే బ్రతుకుతుంటాడు. ఈ విషయాన్ని మీరందరూ గుర్తుంచుకుని ధైర్యంగా ముందుకు వచ్చి మీరు చూసిన ప్రతి నేరాన్నీ, మీకు తెలిసిన ప్రతి నిజాన్నీ పోలీసులకు తెలియబరుస్తూంటే - అలనాటి రామరాజ్యం మళ్ళీ వస్తుంది. దేశంలో నేరస్థులున్నవారు లేకుండాపోతారు. విన్నవారికి నా మాటలు సందేశం. ఆలోచించే వారికి నా మాటలు హెచ్చరిక!"

ఇన్స్పెక్టర్ చంద్రకాంత్ ఈ మాటలు చెప్పి కూర్చోగానే సభంతా కరతాళ ధ్వనులతో దద్దరిల్లిపోయింది.

అది ఆ ఊళ్ళోని ఓ హైస్కూలు, విద్యార్థులందర్నీ ఉద్దేశించి ఇన్స్పెక్టర్ చంద్రకాంత్ సభలకూ, సమావేశాలకూ వెళ్ళడు. ఆ స్కూలుకు మాత్రం కావాలనే వెళ్ళాడు. ఆహ్వానం తనకు రావడం కోసం అతడు తెర వెనుక నుండి కృషి కూడా చేశాడు.

అందుక్కారణముంది.

ఊరి చివర స్మగ్లింగ్ ఆపరేషన్ జరుగుతుండగా కానిస్టేబుల్ మహేష్ అక్కడికి వెళ్ళాడు. ఒక అనుమానితుడిననుసరిస్తూ అతడంత దూరం వెళ్ళాడు. అక్కడ అతడిద్దరు పురప్రముఖుల్ని చూశాడు. కానీ అతడొక్కడు. ముఠావ్యక్తులు పదిమంది. కానిస్టేబులు తన ప్రాణాలు రక్షించుకునేందు కక్కణ్ణించి పారిపోవలసి వచ్చింది. ముఠావ్యక్తులతణ్ణి తరిమారు.

కానిస్టేబుల్ మహేష్ ఎలాగో ఓ సందులోకి చేరుకున్నాడు. అప్పుడే ఆ సందులో ఓ కుర్రాడడుగు పెట్టాడు. అతడు సెకండ్ షో సినిమా చూసి ఇంటికివెడుతున్నాడు. మహేష్ ఆ కుర్రాడి నాపి తను చూసిన విశేషమూ, తన పరిస్థితీ చెప్పి కబురు పోలీస్ స్టేషన్లో చెప్పమన్నాడు.

ఇంతలో ఆ సందులోకి మహేష్‌ను తరుముతున్న వ్యక్తులు పరుగున వచ్చారు. కానిస్టేబుల్ మహేష్ ఆ కురాణ్ణి హెచ్చరించాడు. వేరే దారిలేక ఆ కురాడు పక్కనే ఉన్న చెత్తకుండీ వెనక దాక్కున్నాడు. తరుముతున్న వ్యక్తులు మహేష్‌ని పట్టుకుని కత్తితో పొడిచారు. చెత్తకుండీ వెనక నుంచి ఆ కుర్రాడా దృశ్యం చూశాడు. ఆ మనుషుల్ని స్పష్టంగా చూశాడు.

మహేష్ స్పృహ తప్పి పడిపోయాక ఆ వ్యక్తులు వెళ్ళిపోయారు. ఆ కుర్రాడు అక్కణ్ణించి పారిపోయి దగ్గర్లో ఉన్న ఓ డాక్టరింటికి వెళ్ళాడు. సమయానికి డాక్టరు నిద్ర పోతున్నాడు. వాచ్‌మన్‌కి ఆ కుర్రాడు మహేష్ పరిస్థితిని వివరించి చెప్పి అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

తర్వాత ఆ కుర్రాడు ఇంటికి వెళ్ళి పరిస్థితి చెప్పాడు. ఇంట్లోవాళ్ళతణ్ణి తిట్టి ఆ వ్యవహారం మర్చిపొమ్మన్నారు. ప్రమాదంలో తల దూర్చవద్దన్నారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ చంద్రకాంత్ మహేష్ హత్య కేసును పరిశోధిస్తున్నాడు. ఎవరో మామూలు గుండాలు చేసిన నేరంగా అతడు - భావిస్తున్నట్లు - మహేష్ హత్యకేసు గురించి పేపర్లలో వచ్చింది.

ఆ కుర్రాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ చంద్రకాంత్‌కో ఉత్తరం వ్రాశాడు. అందులో మహేష్ ఏ పరిస్థితిలో చనిపోయాడో వివరించి ఏకారణంగా తనముందుకు రాలేకపోతున్నాడో కూడా వివరించాడు. సమాజంలో పెద్దమనుషులుగా చెలామణీ అవుతున్న ఆ ఇద్దరినీ బయటపెట్టమనీ, తనిలా ఉత్తరం వ్రాసినట్టు కూడా ఎవరికీ చెప్పవద్దనీ అతడా ఉత్తరంలో కోరాడు.

ఆ ఉత్తరం చంద్రకాంత్ నాశ్చర్యపరచింది.

చదవడానికి అంతా కథలా ఉంది కానీ అది నిజంకావడానికి చాలా అవకాశాలున్నాయి. కానీ ఆ ఉత్తరం ఆధారంగా తనేమీ చేయలేడు. ఆ ఉత్తరం ఎవరో గిట్టని వాళ్ళు సృష్టించారని పెద్దమనుషులు వాదిస్తారు.

ఉత్తరం రాసిందెవరో తెలుసుకోవాలి. ఆ ప్రత్యక్షసాక్షి సాయంతో ఏమైనా చేయొచ్చు.

వచ్చిన ఉత్తరంలో వ్రాసిన వ్యక్తి పేరు లేదు. కవర్ మీ ఢ్ఫం అడ్రసు లేదు. ఏవీధిలో పోస్టయిందీ చూద్దామా అంటే నడిబజార్లో మెయిన్ పోస్టాఫీసు దగ్గర పోస్టయింది.

ఉత్తరం పోస్టు చేసిన వ్యక్తీ, డాక్టరింటికి కబురు చెప్పిన వ్యక్తీ ఒకరే అయుండొచ్చని చంద్రకాంత్ అనుమానించాడు. వాచ్‌మన్‌కి బాగా తెలుసు. ఎందుకంటే వారానికి మూడు రోజులు, రోజుకు మూడుగంటల చొప్పున ఆ డాక్టరు హైస్కూల్లో ఉంటాడు. వాచ్‌మన్ డాక్టరు గదిబైట కూర్చుని ఒకరొకరినే లోపలకు పంపిస్తాడు. డాక్టరంటే కురాళ్ళకు చాలా ఇష్టం. ఎంత చిన్న కంప్లయింటున్నా సరే వాళ్ళు డాక్టర్ని కలుస్తుంటారు. ఆ హైస్కూలులో చక్కగా అమలుజరుగుతున్న వైద్యసదుపాయమది.

వాచ్‌మన్ వయసు మళ్ళింది రాత్రిపూట కళ్ళంత బాగా కనిపించవు. రాత్రి తన్ను పలకరించినది ఫలానా హైస్కూలు కుర్రాడిని చెప్పగలిగాడు కా నీ ఫలానా కుర్రాడని చెప్పలేకపోయాడు. ఎంత తరచి అడిగినా వాచ్‌మన్ తను చెబుతున్నదానికి అదనంగా సమాచార మివ్వలేకపోయాడు.

ఏమైతేనేం చంద్రకాంత్‌కి కొంత ఆధారం దొరికింది. తనక్కావలసిన వ్యక్తి ఆ హైస్కూల్లో ఉన్నాడు. అతడినెలా గుర్తించడం?

తన దగ్గరున్న ఉత్తరంలో దస్తూరీని బట్టి ఆ కుర్రాణ్ణి గుర్తించాలనుకున్నాడు చంద్రకాంత్. కానీ ఆ కుర్రాడీ విషయంలో చాలా తెలివిగా వ్యవహరించాడు. దస్తూరీ కావాలని పెద్ద అక్షరాలు వంకర టింకరగా వ్రాసినట్లుంది. ఆ ఉత్తరం ఆధారంతో ఓ హైస్కూలు కుర్రాడిని పట్టాలనుకుంటే - గడ్డిమేట్లో సూదికోసం వెతకడమే అవుతుంది.

ఆఖరి మార్గంగా చంద్రకాంత్ విద్యార్థుల్ని ప్రభావితం చేయాలనుకుని - ఆ హైస్కూల్లో ఓ ఫంక్షన్ ఏర్పాటు చేయించి ముఖ్య అతిథిగా వెళ్ళాడు. ఆవేశంగా ఉపన్యాసమిచ్చాడు.

చంద్రకాంత్‌కు కరతాళ ధ్వనులు వినబడడంలేదు. అతడి కళ్ళు ఆత్రుతగా తన ముందున్న విద్యార్థుల్ని పరీక్షిస్తున్నాయి. వారిలోనే తనక్కావలసిన ఆ కుర్రాడున్నాడు. అతడు తన ఉపన్యాసానికి ప్రభావితుడయ్యాడా? లేచి ముందుకు వచ్చి సాక్ష్యం చెబుతాడా?

చంద్రకాంత్ చూస్తూనే ఉన్నాడు. ఎవరూ ముందుకురాలేదు.

వేదికపై తంతు ముగిసింది.

తరువాత వినోద కార్యక్రమాలు...

సాధారణంగా చంద్రకాంత్ వినోద కార్యక్రమాలు చూడడు. కానీ ఈరోజతడికి ఆశగా ఉంది. ఆ కుర్రాడేదో సమయంలో తనవద్దకు వస్తాడు. తనకు సహకరించడానికి సిద్ధపడతాడు. అందుకని కాసేపు తనిక్కడే ఉండాలి. తన్ను చూస్తున్నంతసేపూ అతడు ప్రభావితుడౌతూనే ఉంటాడు.

ముందుగా ఫ్యాన్సీ డ్రస్సయింది. ఒక్కటీ చంద్రకాంత్ బుర్రలోకి ఎక్కలేదు. తర్వాత వరుసగా కొందరు పాటలు పాడారు. చంద్రకాంత్ ఒక్కపాట కూడా వినలేదు. ఆ తర్వాత నాట్యప్రదర్శన. అదో పావుగంట ఉంటుందనీ తర్వాత అరగంట నిడివి నాటకం ఉంటుందనీ వేదిక మీద ప్రకటించడం జరిగింది.

నాట్యం ప్రారంభమయ్యేసరికి చంద్రకాంత్‌లో అసహనం ప్రారంభమయింది. టైమైపోతోంది. ఎవరూ రావడంలేదు.

చంద్రకాంత్ తన పక్కనే ఉన్న హెడ్మాస్టరు వంక చూసి నెమ్మదిగా "బాత్రూం ఎక్కడ?" అన్నాడు

"రండి చూపిస్తాను" హెడ్మాస్టరు లేవబోయాడు.

"నాకు దారి చూపించండి చాలు - మీరు రావొద్దు --" అన్నాడు చంద్రకాంత్..

హెడ్మాస్టరతడికి దారి వివరించాడు.

చంద్రకాంత్ ఆడిటోరియంలోంచి బయటకు వచ్చాడు కానీ బాత్రూంలోకి వెళ్ళలేదు. ఇంకా బయటకు వచ్చి చుట్టూ చూశాడు.

అక్కడ పార్కులాంటి చిన్న పూదోట ఉంది.

చంద్రకాంత్ అందులోకి నడిచాడు.

ఈ ఉపాయం ముందుగానే తనకు స్ఫురించనందుకతడు తన్ను తనే నిందించుకున్నాడు.

తన కళ్ళెదుట హత్యజరగడం చూసిన పసివాడు, హంతకులకు భయపడుతున్న హైస్కూలు విద్యార్థి - ఎంతో కొంత ధైర్యం తెచ్చుకుని తన గురించి తెలియనివ్వకుండా విషయం తెలియబరుస్తూ ఉత్తరం రాశాడు. అతడి ధైర్యాన్నభినందించడానికి బదులతడి ఉనికిని బైట పెట్టాలని చూస్తున్నాడు తను. ఈరోజా కుర్రాడు తన ఉపన్యాసానికి ప్రభావితుడై ఉంటాడు. కానీ పదిమందిలో ఎందుకు బయటపడతాడు? తనను ఏకాంతంగా ఇలాంటి చోట కలుసుకోవాలనుకుంటాడు. అతడి కలాంటి వకాశం తనూ ఇవ్వాలిగా!

చంద్రకాంత్ అటూ ఇటూ పచార్లు చేస్తుండగా వెనకనుంచి - "సర్!" అన్న పిలుపు వినబడి వెనక్కు తిరిగాడు.

అతడి కళ్ళు మెరిశాయి.

ఓ కుర్రాడు...

"నా పేరు ప్రభాకరం సర్... నైన్త్ క్లాసు చదువుతున్నాను. మీతో ఓ ముఖ్య విషయం చెప్పాలని వచ్చాను సర్." అన్నాడతడు.

"నేను నీకోసమే వచ్చాను.." అన్నాడు చంద్రకాంత్.

"మీరు నాకోసమా...? నేను మీకెలా తెలుసును..." ఆశ్చర్యంగా అడిగాడా కుర్రాడు.

"కానిస్టేబుల్ మహేష్ హత్యను నువ్వు కళ్ళారా చూశావు. అవునా?"

"మహేష్ ఎవరు సార్? నాకు తెలియదు..." అన్నాడా కుర్రాడు.

చంద్రకాంత్ తడబడి - "నువ్వు నాకు చెప్పాలనుకుంటున్న విశేషమేమిటి?" అన్నాడు.

"మీకు కిళ్ళీ కొట్టు రంగయ్య తెలుసు కదూ సర్..."

"రంగయ్యెవరు?

"ఓహ్ - మీరు కొత్తగా ఈ ఊరొచ్చారా?"

"అంటే?" అన్నాడు చంద్రకాంత్.

"రంగయ్య విషయం వేరు సర్... అతడు మాయమైనట్లు పోలీసు కంప్లయింటుంది. ఇంతవరకూ దొరకలేదు."

"అయితే?"

"రంగయ్య మాయం కాలేదు సర్... హత్య చేయబడ్డాడు."

"నీకెలా తెలుసు?"

"ఆ హత్య నేను కళ్ళారా చూశాను సర్...."

చంద్రకాంత్ ఉలిక్కిపడి - "అంత వివరంగా చెప్పు" అన్నాడు.

ప్రభాకరం చెప్పడం ప్రారంభించాడు.

రంగయ్యకు చిన్నపిల్లలంటే చాలా ఇష్టం. వాళ్ళలో ప్రభాకరం అంటే మరింత ఇష్టం. ప్రభాకరం తరచుగా రంగయ్య కొట్లోనే చాక్లెట్లు కొంటాడు.

రంగయ్య యువకుడు. చురుకయినవాడు. నీతినీ, నిజాయితీనీ నమ్ముకుని వ్యాపారం చేస్తున్నాడు. అతడి సంపాదన బాగుంది.

చావడానికి ఆర్నెల్లకు ముందు రంగయ్యకు పెళ్ళయ్యింది. రంగయ్య భార్య చాలా అందంగా ఉంటుంది. పెళ్ళయ్యాక రంగయ్య ఒక రోజున ప్రభాకరాన్ని తనింటికి పిలిచి టిఫిన్ పెట్టాడు. అప్పుడు రంగయ్య భార్యను చూశాడు.

చనిపోయే రోజు సాయంత్రం రంగయ్య విచారంగా ఉండటం గమనించాడు ప్రభాకరం. కారణమడిగాడు.

"గొప్పవాళ్ళమనే వాళ్ళకి నీతీ జాతీ లేవు" అన్నాడు రంగయ్య. ప్రభాకరానికి అర్థంకాలేదు. రంగయ్య వివరించాడు.

రజనీకాంత్ వ్యాపారస్తుడు. పలుకుబడి ఉన్నవాడు. అండర్ గ్రౌండ్ వ్యవహారాల్లో రంగయ్య కిళ్ళీకొట్టు సాయం కావాల్సొచ్చి అడిగితే రంగయ్య నిరాకరించాడు. కిళ్ళీకొట్టు పెట్టుకునే ముందు రజనీకాంత్ రంగయ్య నిలదొక్కుకునేందుకు అయిదువందలిచ్చి ఆదుకున్నాడు. రజనీకాంత్ అంటే రంగయ్యకు గౌరవం, కృతజ్ఞత ఉన్నాయి.

"నాకు చేతనయిన పని ఏదైనా చెప్పండి, చేస్తాను. చేతకాని పనులు మాత్రం చెప్పొద్దు బాబూ" అన్నాడు రంగయ్య ఆయనతో వినయంగా.

రజనీకాంత్ ఇంట్లో ఏదో శుభకార్యం జరుగుతోంది. సాయానికి రంగయ్య భార్యను పంపమని అడిగాడు రజనీకాంత్. రంగయ్య పంపాడు. రెండు రోజులయింది ఆమె వెనక్కు రాలేదు. రంగయ్య కంగారు పడి ఆ రోజు ఉదయమే రజనీకాంత్ ఇంటికి వెళ్ళాడు.

"నిన్ననే పంపేశానే - ఇంకా ఇంటికి రాలేదా?" అన్నాడు రజనీకాంత్.

"లేదు బాబూ..." అన్నాడు రంగయ్య కంగారుగా.

"రాజును చూసిన కళ్ళతో మొగుడ్ని చూస్తే మొత్తబుద్ధయిందట. అది నేనంటే మోజుపడుతోందిరా. దాని వద్ద మా గెస్ట్‌హౌస్ తాళాలున్నాయి. తిన్నగా అక్కడికి పోయి మకాం పెట్టిందేమో!" అన్నాడు రజనీకాంత్.

రంగయ్య కళ్ళెర్రబడ్డాయి. ఆవేశంతో మాట రాలేదతడికి.

"ఆవేశపడకురా! నా మాట విను - నా పనులకు నీ కిళ్ళీకొట్టుపయోగించుకోనీ! అప్పుడు నీ పెళ్ళాం నువ్వంటే నామీద పడుతున్నంత మోజూ పడుతుంది" అన్నాడు రజనీకాంత్.

రంగయ్య తన్ను తాను తమాయించుకుని - "ఆమాట దాని నోటమ్మట విన్నాక నేనాలోచించి ఏ విషయం చెబుతాను.." అన్నాడు.

"అయితే రాత్రి తొమ్మిదింటికి కిళ్ళీకొట్టూ కట్టేసుకుని గెస్ట్ హౌస్‌కి రా..." అన్నాడు రజనీకాంత్.

రంగయ్య ఇప్పుడా విషయమే ఆలోచిస్తున్నాడు.

ప్రభాకరానికి రంగయ్య సమస్యేమిటో అర్థకాలేదు -

"నీ భార్యకు నువ్వంటే ఇష్టం లేకపోతే నువ్వింకో పెళ్ళి చేసుకో. హాయిగా ఉండు" అన్నాడు.

"అదికాదు ప్రభాకరం - ఆయన బలవంతంగా నా భార్యను గెస్ట్ హౌసులో బంధించాడు. దాన్నెలాగయినా విడిపించాలి..."

"పోలీసు రిపోర్టివ్వచ్చుగా..."

"ఇచ్చాను. ఇన్స్పెక్టర్ కుమార్ రజనీకాంత్ గెస్టు హౌస్‌కి వెళ్ళి వచ్చాడు. నా భార్య అక్కడే ఉందట. నన్ను తిడుతోందట. నాకు భయపడి గెస్ట్‌హౌసులో దాక్కున్నానని. రజనీకాంత్ దగ్గరే తనకు రక్షణ ఉన్నదనీ, ఆ గెస్ట్ హౌస్‌లో వంట మనిషిగా ఉండిపోతాననీ అన్నదట..."

ప్రభాకరం ఆమెతో రంగయ్యను కట్టే అయిపొమ్మన్నాడు.

"నా భార్య చాలా మంచిది. దానికి నేనంటే చెప్పలేనంతిష్టం. నగలమీదా, చీరలమీదా, డబ్బు మీదా దానికి మోజు లేదు, ఏదో నాటకం జరుగుతోంది. అదేంటో తెలుసుకోవాలి. అందుకు నువ్వు సాయం చేయగలవా?"

"నేనేం చేయగలను?"

"రాత్రి తొమ్మిదింటికి నన్ను గెస్ట్ హౌస్‌కు రమ్మన్నాడు రజనీకాంత్. నేను వెడతాను. ఆయన గురించిన ఆయువుపట్లు కొన్ని నాకు తెలుసు. ఈ ఊళ్ళో రెండు కిళ్ళీ కొట్లనాయన స్మగ్లింగ్‌కుపయోగించుకుంటున్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ నాకు స్నేహితులు. వాళ్ళ ద్వారా ఆయన రహస్యాలు కొన్ని నాకు తెలుసు. అవి చెప్పి బెదిరించి నా భార్యను నేను వెనక్కు తెచ్చుకుంటాను. మళ్ళీ తప్పు చేస్తే నా భార్య ఆయనపై పోలీసు కంప్లయింటు ఇస్తుంది...."

"మరి నీ భార్య పోలీసులతో నువ్వంటే ఇష్టం లేదని చెప్పింది..."

"అదా! ఆ రజనీకాంత్ దాన్ని భయపెట్టు ఉంటాడు.... అవన్నీ ఈ రాత్రికి తేలిపోతాయిగా..."

"ఇందులో నేను చేయాల్సినదేముంది?"

"పెద్దవాళ్ళతో వ్యవహారం... జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అక్కడ నాకోసం ఎలాంటి ప్రమాదం పొంచి ఉందో తెలియదు. నేను వెళ్ళిన కాసేపటికి అంటే ఓ పావుగంట తర్వాత నువ్వు ఆ గెస్ట్‌హౌస్‌లో ప్రవేశించి రహస్యంగా అక్కడేం జరిగిందో గమనించాలి..." అన్నాడు రంగయ్య.

ప్రభాకరానికి సాహసకార్యాలంటే చాలా సరదా. ఇంట్లో కంబైండు స్టడీస్ పేరు చెప్పి అతడు రంగయ్యకు సాయం చేయాలనుకున్నాడు.

రంగయ్య అతడికో పాకెట్ టేపు రికార్డరిచ్చి "వీలున్నప్పుడల్లా విశేషాలు రికార్డ్ చేయి.." అని చెప్పాడు.

ఆ రాత్రి ప్రభాకరం పాకెట్ టేపు రికార్డరు తీసుకుని రజనీకాంత్ గెస్ట్‌హౌస్‌కి వెళ్ళాడు. రహస్యంగా అందులో ప్రవేశించడం అతడికి కష్టం కాలేదు. గేటు వద్ద కాపలా వాడూ లేడు.

లోపల ఓ గదిలో రజనీకాంత్, రంగయ్య, రంగయ్య భార్యా ఉన్నారు.

రజనీకాంత్ కాసేపు మాటల్లో ఘర్షణపడ్డారు. రంగయ్య తనకు ప్రమాదకారిగా మారుతున్నాడని గ్రహించి రజనీకాంత్ రివాల్వర్‌తో రంగయ్యను కాల్చి చంపాడు.

జరిగిన హత్యాకాండ చూసి రంగయ్య భార్య వణికిపోయింది. రజనీకాంత్ ఆమెతో - "నిన్ను వేశ్యాగృహానికమ్మేస్తే నీ బ్రతుకు నరకమవుతుంది. నా మాట వింటే నువ్వు గౌరవంగా బ్రతకొచ్చు. ఇప్పుడు మనమిద్దరం కలిసి ఈ శవాన్ని లోపల పాతిపెట్టేద్దాం. రంగయ్య తమ్ముడు ప్రసాద్ నిన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటాడు. కిళ్ళీకొట్టు కూడా వాడికే చెందుతుంది. నువ్వు, కిళ్ళీ కొట్టు అవసరాన్ని బట్టి నాకుపయోగపడుతుంటారు. రేపు ఉదయమే నువ్వు రంగయ్య కనబడ్డం లేదని పోలీసు రిపోర్టియ్యి" అన్నాడు.

తర్వాత వాళ్ళిద్దరూ శవాన్ని లోపల పూడ్చిపెట్టారు. రంగయ్య భార్య రజనీకాంత్ ఎలా చెబితే అలా వింది.

మొత్తం దృశ్యాన్ని ప్రభాకరం చూశాడు. కొన్ని కీలక సంభాషణలు రికార్డు కూడా చేశాడు. అతడక్కడుంటాడని రజనీకాంత్ ఊహించలేదు.

ప్రభాకరం ఒక వారం రోజులపాటు మౌనంగా ఉన్నాడు. ఈ వారంరోజుల్లోనూ కిళ్ళీకొట్టు ప్రసాద్‌ది అయింది. రంగయ్య జాడ తెలియక పోలీసులు ప్రయత్నిస్తున్నారు. రజనీకాంత్ పలుకుబడివల్ల రంగయ్య ఏదో నేరం చేసి పరారీలో ఉన్నట్లు ప్రచారం కూడా వచ్చింది.

ఇక ప్రభాకరం ఊరుకోలేకపోయాడు. విషయం ఇంట్లో తండ్రికి చెప్పాడు. తండ్రి అతణ్ణి మెచ్చుకుని "నువ్వే స్వయంగా పోలీసులకి అంతా చెప్పు. నీకు పేరు కూడా వస్తుంది" అన్నాడు.

ప్రభాకరం ఎంతో ఉత్సాహపడ్డాడు.

"ఈ విషయం చెప్పడానికి నీకేణ్ణర్థం పట్టిందా?" అన్నాడు చంద్రకాంత్.

"లేదు సార్... నేను ముందుగా ఇన్‌స్పెక్టర్ కుమార్‌కి ఫిర్యాదు చేశాను... ఆయన నేనిచ్చిన టేపు రికార్డర్నీ, కాసెట్‌నీ నాకళ్ళ ముందే ధ్వంసం చేసి పొమ్మన్నాడు. ఆయన బాగా లంచాలు తింటాడని పేరు సర్. రజనీకాంత్ బాగా లంచాలివ్వగలడు సార్..."

"తర్వాతేం చేశావ్?"

"మళ్ళీ మరో ఇన్‌స్పెక్టర్ దగ్గరకు వెడితే పాతిపెట్టిన శవం కూడా మాయం చేస్తాడని భయం వేసి ఊరుకుండిపోయాను సర్! ఈ రోజు మీ ఉపన్యాసం వింటుంటే మీ వల్ల పని జరుగుతుందనిపించింది. అందుకే మీకు విషయం చెబుతున్నాను సర్..."

చంద్రకాంత్ ప్రభాకరం వంక మెప్పుకోలుగా చూసి - "నీ నమ్మకాన్ని నేను వమ్ము చేయను. థాంక్స్ ఫర్ ది ఇన్ఫర్మేషన్..." అన్నాడు.

"సర్.... రజనీకాంత్ గెస్ట్ హౌస్‌లో - రెండే రెండు నల్ల గులాబీ మొక్కలున్నాయి. వాటి కింద తవ్వితే మీకు రంగయ్య శవం దొరుకుతుంది. శవాన్ని గుర్తుపట్టడానికి వాచీ చాలు సార్! నా చేతికున్న ఈ వాచీలాంటిదే రంగయ్యకి ఉంది. చూడండి సార్... నా వాచీ

చెయిన్ మీద ఎ.ప్రభాకరం అని పేరుంది. రంగయ్య వాచీ మీద టి. రంగయ్య అని పేరుంది..." అంటూ ప్రభాకరం తన వాచీ చూపించాడు. చంద్రకాంత్ వాచీని శ్రద్ధగా పరిశీలించి - "థాంక్స్ - ప్రస్తుతానికి సమాచారం చాలు" అన్నాడు.

"సర్ - నిజంగా మీరీ కేసు ఇన్వెస్టిగేట్ చేస్తారా?" అన్నాడు ప్రభాకరం జాలిగా, ఆశగా, బాధగా.

"ఏం? నామీద నీకు అపనమ్మకంగా ఉందా?"

"ఏం చెప్పను సార్? హత్య జరిగిన వారం రోజుల కసలు సంగతి చెబితేనే - పోలీసులు లెక్కచేయలేదు. ఏణ్ణర్ధం తర్వాత చెబుతున్నాను- లెక్క చేస్తారా అని సందేహంగా ఉంది..."

"అలాంటనుమానాలేం పెట్టుకోకు. నీకు నేను బ్రేవరీ అవార్డు కూడా ఇప్పిస్తాను" అన్నాడు చంద్రకాంత్.

ప్రభాకరం ఇంకా ఏదో అనబోతుండగా - "మీ రిక్కడున్నారా ఇన్‌స్పెక్టరుగారూ!" అన్న హెడ్మాస్టారుగారి మాట వినబడింది.

ప్రభాకరం చటుక్కున పొదలచాటుకు వెళ్ళిపోయాడు.

చంద్రకాంత్ వెనక్కు తిరిగి - "లోపల ఉక్కగా అనిపించి ఈ తోటలోకి వచ్చాను.." అన్నాడు.

"నాటకం అయిపోవచ్చింది. ఇంత సేపు మీరు బాత్రూంలో ఏం చేస్తున్నారా అని అనుమానం వచ్చి నేనూ బయటకు వచ్చాను...."

చంద్రకాంత్ ఆయన మాటలు వినడం లేదు.

2

ముందుగా చంద్రకాంత్ కిళ్ళీకొట్టు ప్రసాద్‌ని కలుసుకుని కొన్ని ప్రశ్నలు వేశాడు. రజనీకాంత్‌కీ అతడికీ సంబంధమున్నట్లు బయటపడింది. తర్వాత ప్రసాద్ ఇంటికెళ్ళాడు.

ప్రసాద్ భార్య నిజంగా చాలా అందమైనది.

ఆమె జీవితం వైభవంగానే ఉంది. చిన్న డాబా ఇల్లు, ఇంట్లో అన్ని హంగులూ ఉన్నాయి. వాళ్ళకి కలర్ టీవీ కూడా ఉంది.

ప్రసాద్ భార్య పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ని చూసి కంగారు పడింది.

"కంగారేం లేదు. స్నేహపూర్వకంగానే వచ్చాను. కిళ్ళీ కొట్టు పెట్టుకున్నవాళ్ళు నాకంటే వైభవంగా జీవిస్తున్నారని ఎవరో చెబితే మీ ఇల్లు చూడాలని వచ్చాను -" అన్నాడు చంద్రకాంత్ నవ్వుతూ.

ఆమె కంగారుగా - "ఈ రోజుల్లో కిళ్ళీ కొట్టుకు మించిన బిజినెస్ లేదు బాబూ! రోజుకు రెండొందలు లాభం కళ్ళజూడొచ్చు -" అంది.

"అవును. అదే రెండు కళ్ళారా చూస్తున్నాను...." అన్నాడు చంద్రకాంత్.

"కాఫీ పుచ్చుకుంటారా, టీ పుచ్చుకుంటారా?" అందామె.

"రెండూ తాగను. కానీ నాకు నిన్నెక్కడో చూసినట్లనిపిస్తోంది..."

"నన్నా - నన్నెవరు చూశారు బాబూ..."

"ఆఁ గుర్తుకొచ్చింది మా ఇంట్లో నీ ఫోటో ఉంది..."

ప్రసాద్ భార్య ఇంకా కంగారుపడి - "నా ఫోటో మీ కెక్కడిది బాబూ! నేను ఫోటో తీయించుకున్నదే తక్కువ" అంది.

"నా మిత్రుడొక్కడు కిళ్ళీకొట్టు పెట్టాడు. నేను విజయవాడలో ఉండగా అతగాడి పెళ్ళయింది. తన పెళ్ళి ఫోటో పంపించాడు. అందులో ఉన్నావు నువ్వు..."

"ప్రసాద్ మీ స్నేహితుడా బాబూ!"

"కాదు..."

"మీ మిత్రుడి పెళ్ళికి నేను వెళ్ళానంటారా?"

"అది గ్రూప్ ఫోటో కాదు. భార్యాభర్తలిద్దరే ఉన్నారు. భర్త నా మిత్రుడు. భార్య నువ్వు..."

"ఎవరు బాబూ మీ మిత్రుడూ?" అందామె.

"అతడి పేరు రంగయ్య -"

ఉలిక్కిపడిందామె.

"రంగయ్యనెందుకొదిలేశావ్?"

"నేను వాణ్ణొదల్లేదు బాబూ - వాడే నన్నొదిలేశాడు. ఏణ్ణర్థం నుంచి ఏమయ్యాడో తెలియదు. వాడి తమ్ముడు ప్రసాద్ అండలో ఉంటున్నాను. నలుగురూ మా గురించి ఆ మాటా ఈ మాట అనుకుంటున్నారని తెలిసి ప్రసాద్ నన్ను మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. రంగయ్యెక్కడున్నాడో చెప్పండి బాబూ - వాడిదగ్గరకే వెళ్ళిపోతాను -" అందామె.

"వాడిదగ్గర కెళ్ళాలంటే నేల తవ్వాలి. ఎక్కడ తవ్వాలో నీకు తెలుసు..."

"ఏంటి బాబూ మీరనేది?"

"మా పోలీసు బలగం రజనీకాంత్ గెస్ట్‌హౌసుకు వెళ్ళింది. శవం దొరకగానే ఇక్కడికి కబురొస్తుంది. గుర్తుపట్టడానికి నువ్వు నాతో బయలుదేరి రావాలి..."

ఆమె బాగా కంగారుపడింది. చంద్రకాంత్ ఆమెని బెదిరించి నిజం కక్కించాడు. ప్రభాకరం చెప్పిన కథనంతా ఆమె తన నోటితో మళ్ళీ చెప్పి - "ఈ కథ మీదాక ఎలా వచ్చింది బాబూ!" అనడిగిందాశ్చర్యంగా.

"నీవంటి పాపాత్ములకి ఏదో ఒకరోజున పాపం పండక తప్పదు. అలాంటి రోజున గోడలకు చెవులొస్తాయి. గాలికి నోరొస్తుంది -"అన్నాడు చంద్రకాంత్.

ఆమె తమాయించుకుంది - "బాబూ! నన్ను పాపాత్మురాలనవద్దు. నాకు తెలిసి నేనే పాపమూ చేయలేదు. కావాలని నేనే నేరమూ చేయలేదు..."

"రజనీకాంత్‌వంటి దుర్మార్గుడితో చేయికలిపి కట్టుకున్న భర్తనే తుదముట్టించి మరిదితో కులుకుతున్నావు. నువ్వు పాపాత్మురాలివి కాదా!" అన్నాడు చంద్రకాంత్.

"బాబూ! నేను రంగయ్యను పెళ్ళిచేసుకున్నాను. వాడితోటే నా జీవితమనుకున్నాను. నాకేమీ పెద్ద పెద్ద కోరికలు లేవు. ఆశలు లేవు. రజనీకాంత్ బాబు దగ్గరికి నేను వెళ్ళలేదు. రంగయ్యే పంపాడు. ఆ బాబు నా అందం చూసి పిచ్చెక్కిపోయాడు. తప్పని చెప్పినా వినలేదు. పిస్టల్ చూపించి చెయ్యి పట్టుకున్నాడు. ప్రాణం కాపాడుకోడానికి మించిన నీతి మరోటుందని నాకు తెలియదు. రంగయ్య పోలీసు రిపోర్టిచ్చాడు. పోలీసు నన్నే బెదిరించి వెళ్ళాడు. భయపడిపోయాను. ఆ రజనీకాంత్ బాబు ఏం చెబితే అది చేయడానికి ఒప్పుకున్నాను...."

"స్వార్థపరులు, పాపాత్ములు సాధారణంగా చెప్పే కుంటిసాకులే ఇవి.... మనిషి గొప్పతనం స్వార్థాన్నెదిరించడంలో ఉంది. ప్రాణ త్యాగానికి కూడా సిద్ధపడే ధైర్య ప్రదర్శనలో ఉంది..."

"అలాంటి వాళ్ళెక్కడో గానీ ఉండరు..."

"ఎందుకుండరు? నీ పచ్చ కామెర్ల కళ్ళను పక్కన బెట్టి నా కళ్ళతో చూడు ప్రపంచాన్ని. ఎటుచూసినా సాహసవంతులు, త్యాగధనులు కనబడతారు..."

అదోలా నవ్విందామె - "బాబూ! అదే నిజమైతే ఆ రజనీకాంత్ బాబూ, అలాంటివాళ్ళూ చేస్తున్న నేరాలూ, ఘోరాలు అందరికీ తెలుసు. అలాంటప్పుడు నేరస్తుల్ని పట్టుకునే ఉద్యోగం చేస్తున్న మీవంటి పోలీసులు ఆ బాబుల్నెందుకు అరెస్ట్ చెయ్యరు? జైల్లో వేయరు?"

"అందుకు సాక్ష్యాలు కావాలి..."

"సాక్ష్యాల్దొరికేదాకా నేరస్తులని తెలిసీ మీరు వాళ్ళకి సలాములు కొడతారు. మీ సలాములు చూసి సాక్ష్యాలివ్వడానికి మా వంటి సామాన్యులు హడలి చస్తారు. ఎందుకు బాబూ - మీకూ మీకూ మధ్య మా వంటి సామాన్యుల్నిరికించి నలిపి చంపాలని చూస్తారు? పెద్దవాళ్ళు నేరాలు రహస్యంగా చేయడంలేదు. ఆ విషయం మీకు తెలుసు. కాదని ఒక్కసారి అనండి..." అందామె.

చంద్రకాంత్ ఏదో అనబోయేలోగా రజనీకాంత్ గెస్ట్ హౌస్‌నుంచి కబురు వచ్చింది - "శవం దొరికింది సార్ బాగా పాడైపోయింది. చేతికి వాచీ మాత్రం స్పష్టంగా తెలుస్తోంది..."

చంద్రకాంత్‌కి ప్రభాకరం మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి. రంగయ్యను గుర్తుపట్టటానికి వాచీ ఒక మంచి ఆధారం.

"రండి బాబూ! మీరు నిజంగా ఆ రజనీకాంత్‌కు శిక్ష పడేలా చేస్తానంటే నాకంటే సంతోషించే మనిషి వేరే ఉండదు. మా ధైర్యం మా ప్రాణాలు తీస్తుందని భయపడి ఊరుకుంటే మా అసహాయతకు మీరు స్వార్థం అని పేరు పెడతారు. ఆ స్వార్థాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నది మీవంటి పోలీసులేనని గ్రహించరు. ఒప్పుకోరు. రండి బాబూ... నా డ్యూటీ నేను చేస్తాను. మీరేం చేస్తారో చూస్తాను..." అందామె.

పోలీసు జీపులో చంద్రకాంత్, ప్రసాద్ భార్య, రజనీకాంత్ గెస్ట్ హౌస్‌కి వెళ్ళారు. అక్కడ చాలా పోలీసుబలగముంది. అంతా హడావిడిగా ఉందక్కడ.

రెండు నల్లగులాబీల కింద దొరికిన శవం సుమారు పద్నాలుగేళ్ళ వయసు బాలుడిది. అతడి చేతికి వున్న వాచీ గొలుసు మీద ప్రభాకరం అన్న పేరుంది.

షాక్ తిన్నాడు చంద్రకాంత్.

ఈలోగా - "శవాన్ని పాతిందిక్కడ కాదు-" అంది ప్రసాద్ భార్య.

ఆమె చూపిన ప్రాంతంలో తవ్వగా మరో శవం దొరికింది. ఆ శవం చేతికి రంగయ్య పేరుగల గొలుసుతో వాచీ ఉంది.

ఆ తర్వాత - రజనీకాంత్‌ను అరెస్ట్ చేయటం - అతను తన నేరాలన్నీ అంగీకరించటం జరిగిపోయింది.

తన ఉపన్యాసానికి ప్రభావితుడై హైస్కూల్లో కనబడిన ప్రభాకరం సుమారు ఏణ్ణర్థం క్రితం మాయమై శవంగా మారిపోయాడన్న నిజం మాత్రం చంద్రకాంత్‌ని అయోమయావస్థలో పడేసింది.

శవంగా మారి భూస్థాపితమైన ప్రభాకరం ఆ తర్వాత తనకెలా కనిపించాడు? తను భ్రమపడ్డాడా అనుకుంటే ప్రభాకరం నోట విన్నవన్నీ నిజాలే అయ్యాయి. అంటే ప్రభాకరం ఆత్మ ఓ మంచి పోలీసాఫీసరు కోసం అన్వేషించిందా?

ప్రభాకరం విషయం ఎలాగున్నా - కానిస్టేబుల్ మహేష్ హత్యలో - సాక్షి కోసం మాత్రం చంద్రకాంత్ మరి అన్వేషించదలచుకోలేదు.